

Partsforklaring

Vedrørende prisfastsættelsen på de importerede film:

Laserdisken udsendte første gang et katalog med importerede film i december 1987. Priserne blev fastsat på baggrund af katalogpriserne i udlandet. De varierede af 2 årsager:

- 1) Selskaberne havde forskellige holdninger til, hvilken pris, der gav størst overskud.
- 2) Forbrugerne var mest tilbøjelig til at betale en høj pris for nye film.
Det medførte, at nye film ofte havde den højeste pris ved den første udgivelse.

Salgsmarkedet var nyt. Ingen vidste med sikkerhed, hvor meget forbrugerne ville betale, men efterhånden blev en udsalgspris på £ 9.99 i England anset for at være psykologisk rigtig.

Forholdet mellem Laserdiskens salgspriser og de udenlandske katalogpriser blev fastlagt af mig i 1987. De blev gjort op i en tabel, så man kunne aflæse Laserdiskens pris ud fra et kendskab til katalogprisen i England eller USA.

På den måde vidste kunderne nøjagtigt, hvad de skulle betale, og kunderne kunne holde sig orienteret ved at læse de udenlandske filmblade og kataloger, som blev solgt eller uddelt i Laserdisken. Salgspriserne blev således entydigt fastlagt allerede i 1987.

Ja, jeg var klar over, at ambi fordyrede min import,
Ja, jeg var utilfreds med ambi og bogførte den som "importafgift" i mine regnskaber,
Ja, jeg valgte alligevel ud fra de praktiske hensyn at fastholde priserne - også efter 1988.

Jeg drøftede på daværende tidspunkt ambi med min revisor.

Han forklarede - på baggrund af Kommissionens holdning og Boses og Denkavits retssager - at det ville være sandsynligt, at ambi ville blive erklæret ulovlig.

Han fortalte, at jeg kunne drage nytte af ambiens virkning for eksportører til at skabe en ekstra indtægt på eksportmarkedet. Jeg oprettede en eksportafdeling, og det lykkedes mig at forøge eksporten af film til de øvrige nordiske lande.

Vedrørende teorien om overvæltning:

Byretten har ukorrekt citeret mig for at mene, at teorien om overvæltning ikke gælder i en situation som min til forskel fra Boses og Denkavits. Sådan har jeg ikke udtalt mig.

Jeg har pointeret, at konkurrencesituationen overhovedet INTET havde at gøre med min beslutning om at undlade at overvælte ambi. På den måde adskiller min sag sig fra deres.

Jeg har sagt, at SELVOM jeg havde mulighed for at overvælte ambi - særligt ved udsendelse af kataloget i 1989 og senere - valgte jeg i den KONKRETE situation - ud fra de nævnte praktiske hensyn - ikke at gøre det.

Jeg vil på ingen måde bestride, at jeg kunne have overvæltet ambi.

Jeg bestrider derimod, at jeg gjorde det, og jeg kan bevise det ved hjælp af regnskaberne.

Ambi blev behandlet som en udgift på samme måde som andre variable udgifter: løn, porto, annoncer, kataloger, husleje, varme, el, renter osv. Hverken disse udgifter eller ambi havde indflydelse på prisfastsættelsen, som var afgjort allerede i 1987 ud fra katalogprisen i udlandet.

I slutningen af 1990 satte jeg priserne ned i en berettiget forventning om, at lavere priser ville føre til en større omsætning. Den beslutning havde heller intet med ambi at gøre.